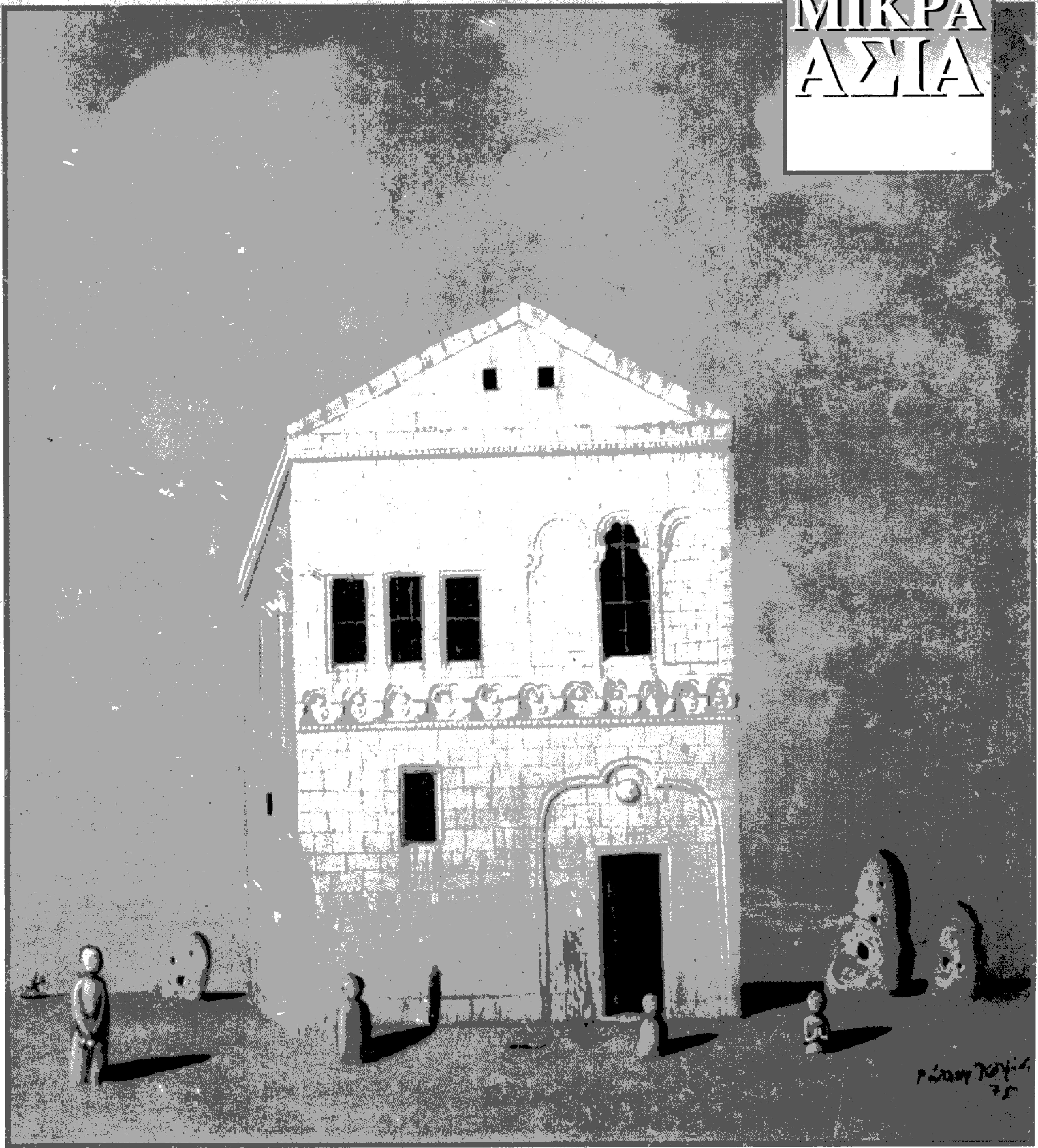

ΝΥΤΣΟΙ

18

1500 ΔΡΧ.

περιοδικό για το τραγούδι κι όλα τ'άλλα

ΣΤΕΛΙΟΣ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗΣ

Στο δρόμο του Μάρκου

Ενορχήστρωση: Σπέλιος Βαμβακάρης

Διεύθυνση ορχήστρας: Ευαγγελία Μαργαρώνη Μουσική επιμέλεια: Γιάννης Δέδες

Σπέλιος Βαμβακάρης: μπουζούκι, τζουρά, μπαγλαμά Σπύρος Λιόσης: μπουζούκι

Δημήτρης Παπαδόπουλος: μπουζούκι Ευαγγελία Μαργαρώνη: πάνο, ακορντεόν

Γιάννης Δέδες: κιθάρα, ποτήρι με κομπολόι Τάκης Φραγκούς: μπαγλαμά

ΝΤΕΦΙ

Μικρές εστίες

Γραφείο Έκδοσης
Σόλωνος 85 - Αθήνα 106.79
τηλ.: 3629 569
Φαξ: 3641 334
Έκδότης
Σωτήρης Νικολακόπουλος
Γράμμινος Σύνταξης
Στέλιος Ελληνάδης
Σ' αυτό το τεύχος συνεργάστριμων
Μάρκος Δραγούμης
Λεωνίδας Εμπειρόχος
Ιωάννα Κλεάσιου
Γιώργος Κοντογιάννης
Θωμάς Κοροβίνης
Παναγιώτης Κουνάδης
Ράλλης Κοφίδης
Νίκος Μπαζάνας
Αχτής Πάνου
Δημήτρης Χατζόπουλος
Ιδιοκτησία
Χ.Ελληνάδου και Σια Ε.Ε.
Νομική Σύμβασης
Βέσω Διαμαντοπούλου
Καλλιτεχνικός Σχεδιασμός
Δημήτρης Αρβανίτης
Γραμματεία
Λένα Βαλιά
Καλλιτεχνική Επιμέλεια
Ιωάννα Κλεάσιου
Φωτογραφίες
Αρχείο Ντέρι
Στούντιο Προβολή
Θεσσαλονίκη
Νίκος Θεοδωράκης
Rock 100
Π. Μελά 15 & Τσιμισκή
τηλ.: 265708
Σελιδοποίηση-μοντάζ
Βιβλιοσυνεργαστική
Φειδίου 18
Εκτύπωση
Πέτρος Μπάρμπης
Γερανού 24
Βιβλιοδεσπία
Κώστας Ρουμελιώτης
Γερανού 24
Τεύχος 18
Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1993
Τιμή δρχ. 1.000
«Σπάτι της Σινασού της Καππαδοκίας»
Ο πίνακας του εξωφύλλου είναι έργο
του Ράλλη Κοφίδη
Η μακέτα του εξωφύλλου είναι του
Δημήτρη Αρβανίτη

Μέσα από το ΝΤΕΦΙ διανύουμε τον δωδέκατο χρόνο μας πολύπλευρης δραστηριότητας. Λίγο πιο μεγάλοι και ίσως λίγο πιο σοροί, με μεγαλύτερη πείρα και μικρότερη, βεβαιότητα, ζώντας συνεχώς μια περιπέτεια, συνεχίζουμε την αποκάλυψη και καταγραφή των στοιχείων του πολιτισμού μας που συμπλέζονται κάτω από "σωρούς σκουπιδιών", που οι καινωνίες της παρακμής σκοτώνονται να συσσωρεύσουν. Στοιχείων του πολιτισμού που υπάρχουν μέσα στη συλλογική μνήμη, σ' ένα συμφρανάκιο τραγούδι και στον ήχο του χεμεντζέ, σ' ένα ακρωτηριασμένο άγαλμα και σε μια φρεσκοβαμένη βαρκούλα, σ' ένα χαμόγελο της ανηφιάς μου και σ' ένα γλυκό της μάνας μου, σε μια στροφή του ζεϊμπέκικου και σ' ένα ταξίμ του Τσιτσάνη, σε μια παπαρούνα του Κοφίδη, και σε μια ομοιοκαταλήξια του Παλαμά, σε ένα κέρασμα...

Αυτοί που ασκούν εξουσία, μέσω του χράτους, του τύπου ή των οικονομικών κέντρων, προσπαθούν να προσαρμόσουν τον πολιτισμό, την ψυχή του εθνους, στις ανάγκες τους, στα συμφέροντα τους. Ήποχριτικό το ενδιαφέρον τους, εξαντλείται χραυγαλέα και μονόπλευρα στα εύκολα, τα εμπορικά, τα αναλώσιμα. Τους είδαμε με τη Μακεδονία, το επιβεβαίωσαν στην προεκλογική περίοδο. Ο, τι πουλάει. Τόσοι και τόσοι προεκλογικοί λόγοι, πουθενά μα λέξη ουσιαστική για τον πολιτισμό και την αληθινή παιδεία. Κι άμα τους ρωτήσεις, έχουν έτοιμες βαρύγδουπες απαντήσεις. Κενές περιεχομένου. Καρφάκι δεν τους καίγεται για το περιβάλλον που καταστρέφεται, την Ακρόπολη και τα εγκεφαλικά μας αγγεία που σαπίζουν από τη ρύπανση, τους ποιητές που πεθαίνουν στα ράντζα των νοσοκομείων, τους σαντουριτζήδες που λιγοστεύουν και τα πανηγύρια που γίνονται σκυλάδικα. Όλο το κόλπο τους παίζεται στους προϋπολογισμούς, τα χρηματιστήρια, τις ακροαματικότητες και τις εργολαβίες. Και ο τόπος, η ιστορία, οι πολίτες και ο πολιτισμός κακοποιούνται καθημερινά στο βασιλείο της κακογουστιάς και του φεύτικου.

Κι εμείς τι κάνουμε; Απλώς προσπαθούμε να υπερασπιστούμε ότι είναι άξιο λόγου, μικρό ή μεγάλο, παλιό και νέο. Και για να μην τους μοιάσουμε.

Στ. Ε.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΧΟΛΙΑ των συνεργατών	2-16
ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ: ΑΦΙΕΡΩΜΑ	17-80
ΧΡΟΝΙΚΟ 1904-1931	18
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ του Στέλιου Ελληνάδη	19-27
ΕΘΝΙΚΕΣ ΜΕΙΟΔΟΣΙΕΣ του Κυριάκου Σιμόπουλου	28
ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ του Μιχάλη Χαραλαμπίδη	30
ΕΣΒΕΣΘΗ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ του Χρύσανθου Τραπεζούντος	32
Η ΣΙΩΠΗΛΗ ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΣΦΑΓΗΣ του Τζωρτζ Χόρτον	34
ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ του Ανδρέα Μαζαράκη	36
Η ΑΝΑΤΟΛΗ της Ελλης Παπαδημητρίου	37
ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝΕ ΝΑ ΜΗ ΦΥΓΟΥΝΕ του Φώτη Κόντογλου	38
ΙΩΝΙΚΟΝ του Κωνσταντίνου Καβάρη	39
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ του Γιώργου Σεφέρη	39
ΦΥΓΑΔΙΚΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ (1912-1924) του Α.Α. Πάλλη	40
ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ του Κωστή Παλαμά	41
"ΜΗ ΔΙΑΒΑΖΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ.. ΤΣ ΕΧΟΥΝΕ ΓΡΑΥΕΙ ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ.." του Γιώργη Παπάζογλου	42
ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΛΙΩΝ με τους Μ.Δραγούμη, Λ.Εμπειρόχο, Π.Κουνάδη	46
ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ: ΔΙΣΚΟΙ 33 ΣΤΡΟΦΩΝ	57
ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΣΤΙ ΑΙΕΙ ΠΟΤΕ Η ΙΩΝΗ του Γιώργου Παπαδάκη	60
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ του Λαζαρίου Καραϊστάρη	61
"ΤΑ ΣΙΝΑΦΙΑ ΤΣΗ ΜΟΥΖΙΚΗΣ" του Αγριμητρίου Αρχιγένη	69
Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ της Μέλπιας Μερλίε	75
ΟΙ ΑΚΡΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ του Samuel Baud-Bovy	77
ΑΝΑΤΟΛΗ του Κωστή Παλαμά	78
Η ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑΣ του Θωμά Κοροβίνη	79
ΔΕΑΤΙΟ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	80
ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ του Αχτή Πάνου	81
ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ IFPI - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΜΙΛΤΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ	84
"ΟΠΩΣ Η ΑΜΑΔΡΥΑΣ" του Ράλλη Κοφίδη	90
Ο ΘΕΙΟΣ ΜΟΥ ΝΙΚΟΣ ΣΤΡΟΓΥΛΑΚΟΣ του Γιώργου Κοντογιάννη	94
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΕΛΕΝΗ ΤΣΑΛΙΓΟΠΟΥΛΟΥ	98
ΛΑΪΚΟΙ ΟΡΓΑΝΟΠΑΙΧΤΕΣ - ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ ΧΑΛΚΙΑ του Νίκου Μπαζάνα	102
Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΣΙΚΗ ΝΕΣΙΜΗ ΤΣΙΜΕΝ του Θωμά Κοροβίνη	106
ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ της Ιωάννας Κλεάσιου	108
ΔΙΣΚΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ	112-120

ΝΤΕΙΦΙ

Το περιοδικό για το τραγούδι

και δίσκους και συναυλίες και σινεμά και βιβλία και βίντεο
και τηλεόραση και χιλιάδες άλλα ελληνικά θέματα

-- Γραφτείτε συνδρομητές για 12 τεύχη --

ΕΛΛΑΣ-ΚΥΠΡΟΣ (12.000 ΔΡΧ.)

ΗΠΑ (\$60), ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ (\$ ΑΥΣΤΡ. 96), ΕΥΡΩΠΗ (ECU50, DM94, FR335, £39, \$55)

Όνομα .....

Διεύθυνση .....

Χώρα ....., Τηλέφωνο .....

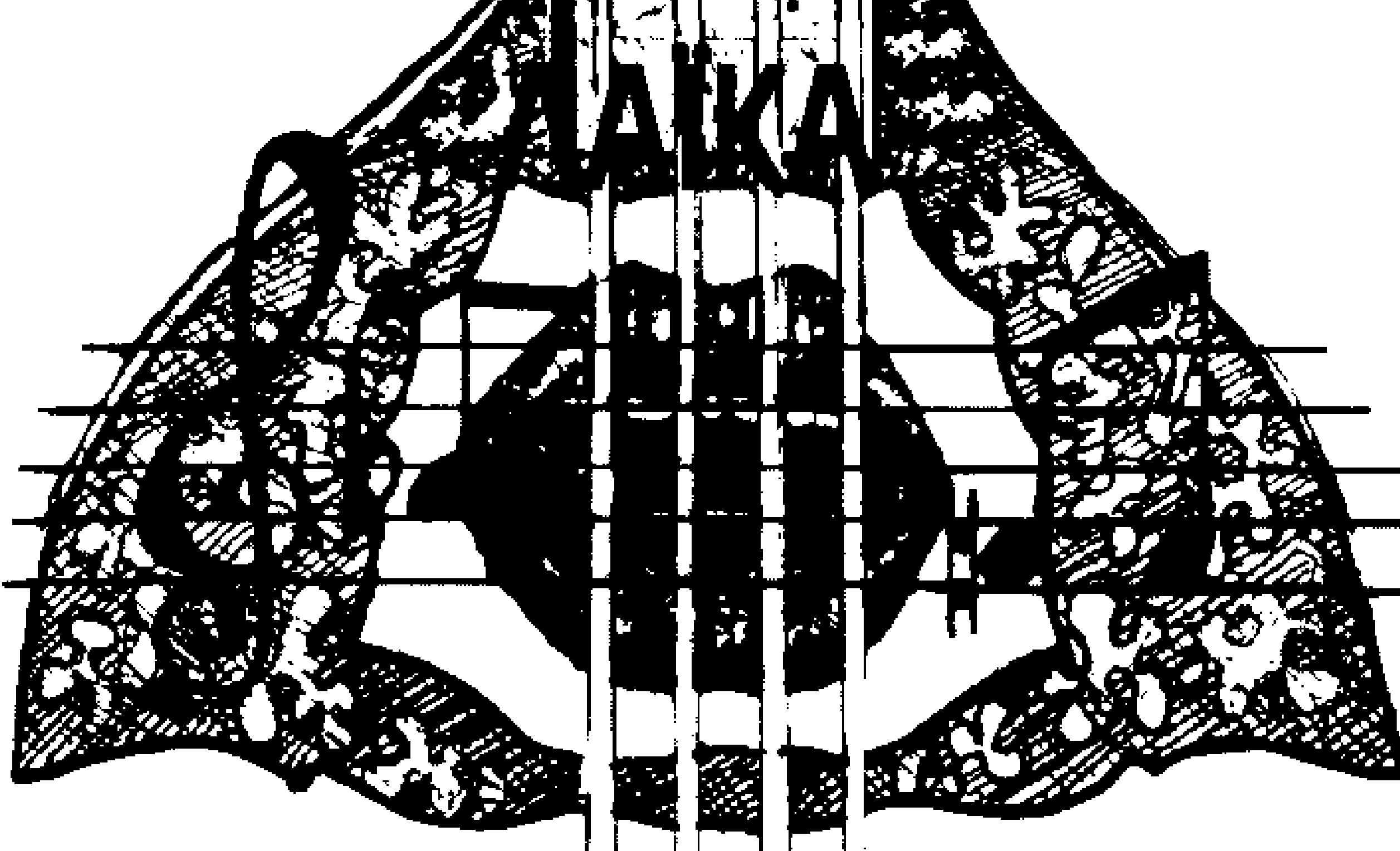
Εμβάσματα: Σ. Ελληνιάδης • Σόλωνος 85 • Αθήνα 106 79 • Τηλ. 3629569

Στου Χαροκόπου και στην Καλλιθέα

ΤΟ ΣΤΕΚΙ

ΚΑΛΥΨΟΥΣ 45 (ΤΗΛ: 9524.515)

ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ ΣΜΥΡΝΕΙΚΑ

ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ

Συμμετέχει ο
**ΙΟΡΔΑΝΗΣ
ΤΣΟΜΙΔΗΣ**

Συντροφιά με εκλεκτούς μεζέδες και 30 είδη κρασιών
(πλησίον Γηπέδου Καλλιθέας & κιν/φου ΚΑΛΥΨΩ)

**ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΡΕΜΠΤΗ ΕΩΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗ,
ΓΙΟΡΤΕΣ & ΑΡΓΙΕΣ**

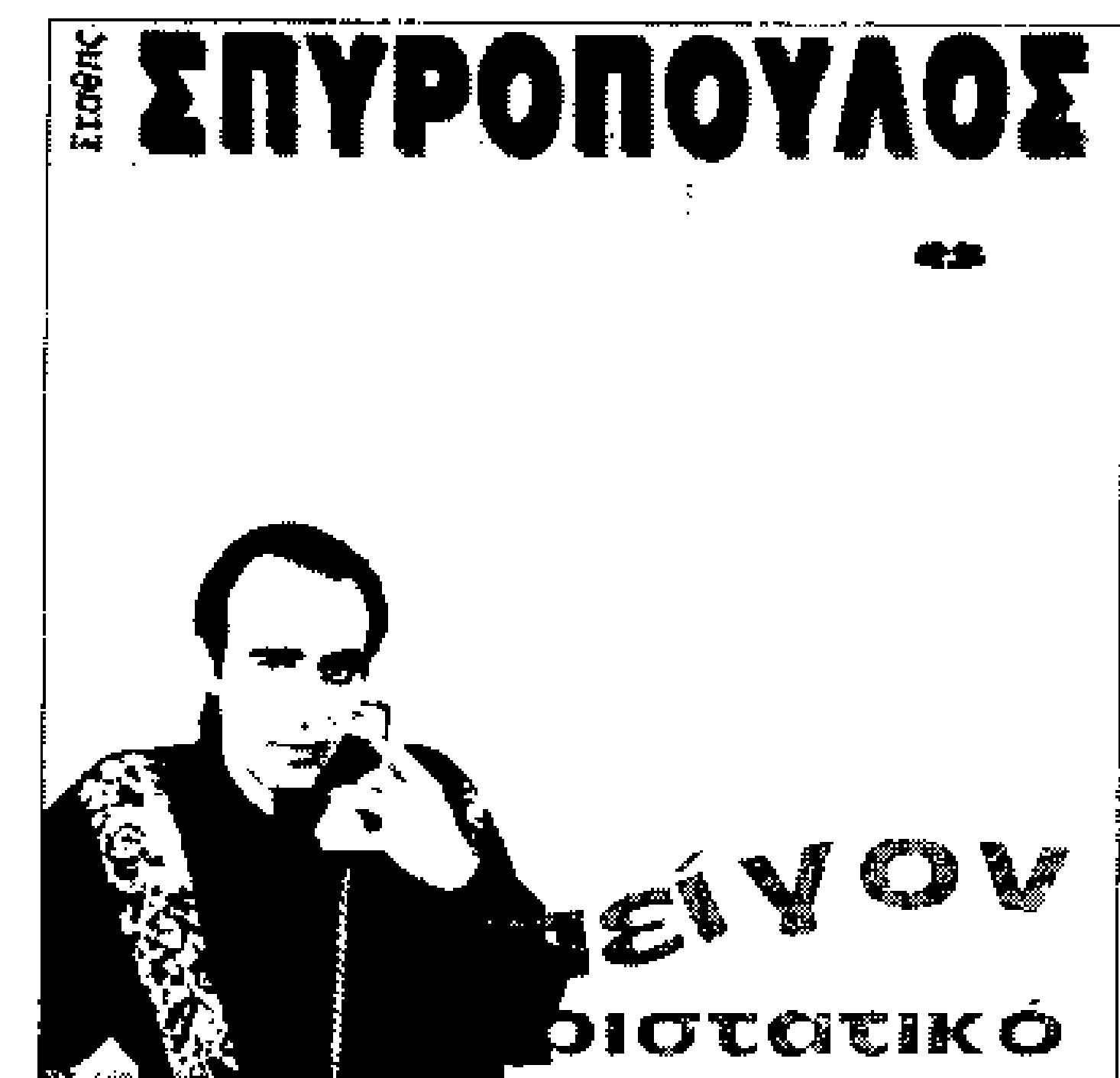
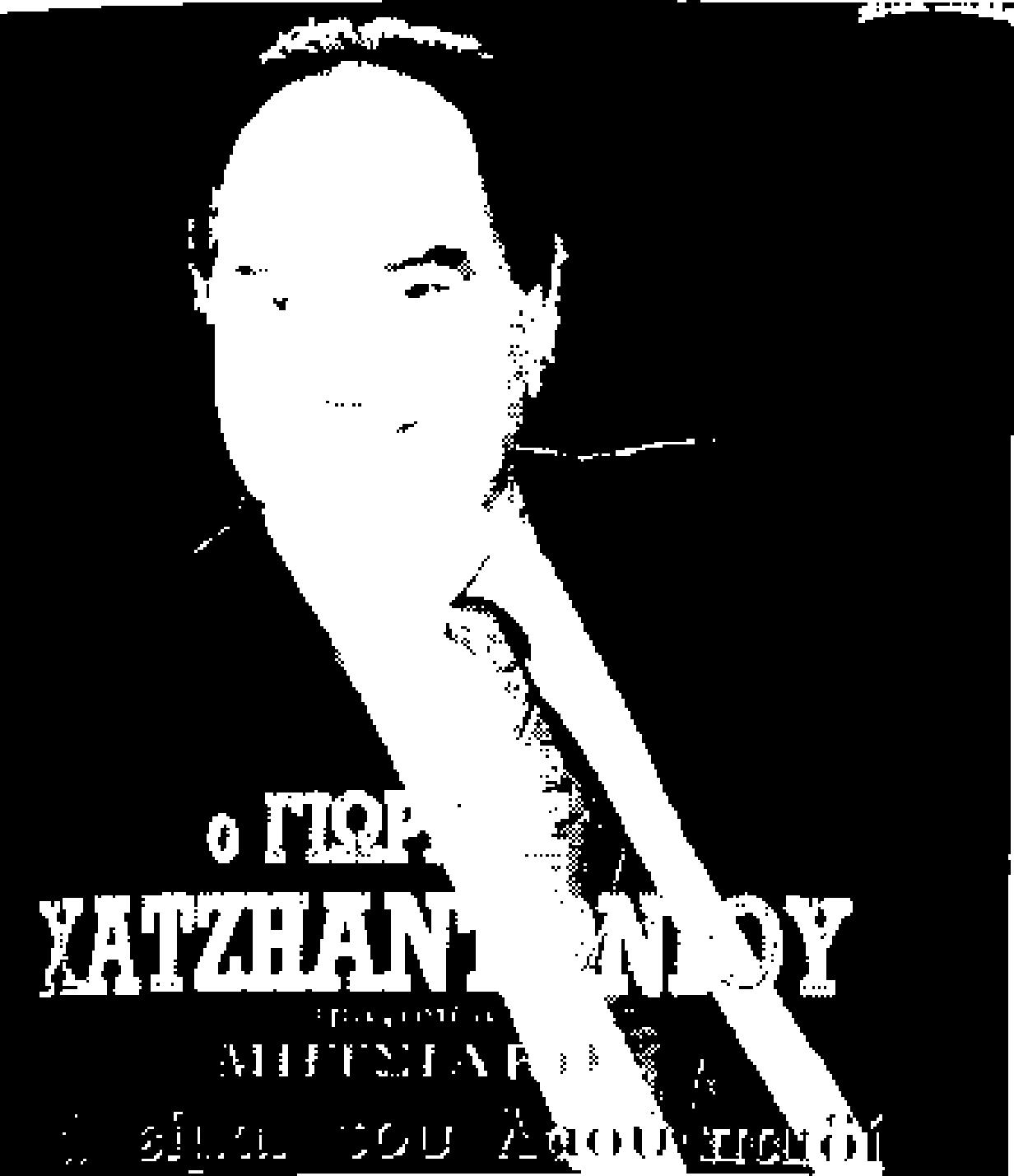
Mousiki Psarathissa

Μουσική Στρατηγική
Επαγγελματική Μουσική Σχολή
Εργαστήριο Μουσικής Σχολής
Εργαστήριο Μουσικής Σχολής

Εργαστήριο Μουσικής Σχολής

Επαγγελματική Μουσική Σχολή
Εργαστήριο Μουσικής Σχολής
ΤΗΛ: 7523.674, 7013.737

Η δισκογραφική εταιρία HIGH MUSIC σας παρουσιάζει

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΝΤΩΝΙΟΥ
Εγώ είμαι του Λαού παιδί

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Είδες

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΑΛΗΜΕΡΗΣ
Εύκολο είναι

ΣΤΑΘΗΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Επείγον περιστατικό

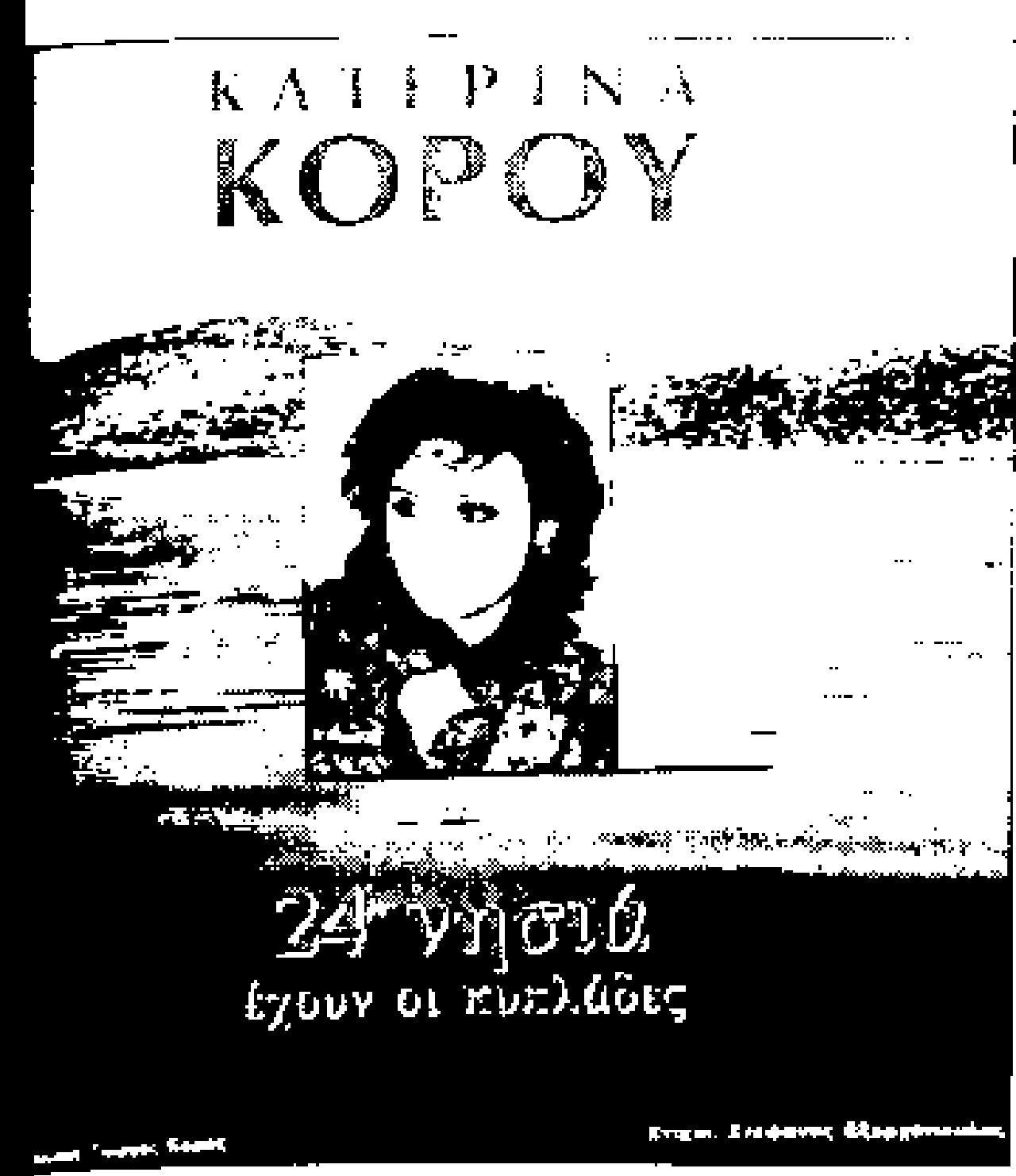

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΛΑΚΟΥΜΑΝΟΣ
Θα με χρειαστείς

ΤΖΟ ΟΥΛΙΑΜΣ
Είναι... χάι

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΕΡΜΠΟΣ
Το προϊασθάνομαι

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΡΥΠΑΡΗ
Ιδιαίτερα μαθήματα

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΡΟΥ
24 νησιά έχουν οι κυκλαδες

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
Μεσοπέλαγα

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΤΕΛΙΕΡΗΣ
Βοτσαλάκια και κοχύλια

Επίσης κυκλοφορούν:

ΜΑΡΙΑ ΔΗΜΑ
Απ' το Αιγαίο πέλαγος
ΜΑΚΗΣ ΔΑΝΤΙΛΗΣ
Προκαλείς
ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΚΗΣ
Χίλιες φορές παράνομος
ΘΩΜΑΣ ΚΟΛΑΣΗΣ
Τα σφηνάκια
ΠΑΝΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Κερνάω απόγει ένα μπουκάλι
ΣΠΥΡΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ
Ο παράνομος δεσμός μας

HIGH MUSIC Πατησίων 335 & Σαρανταπόρου 1, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 21.11.400

Αραιώνει σιγά-σιγά ο κόσμος στενεύει διαρκώς ο κύκλος

(Στη μνήμη του Τάσου Χαλκιά)

Ένας-ένας φεύγουν οι μεγάλοι, οι παλιοί λαϊκοί οργανοπαίχτες. Τελευταία σημαντική απώλεια ο θάνατος του Τάσου Χαλκιά, που το κλαρίνο στα χέρια του γινόταν πουλί που κελαηδούσε. Κορυφαία μορφή της παραδοσιακής μας μουσικής, προικισμένος μ' ένα σπάνιο ταλέντο και με μια δεξιότεχνία εκπληκτική ο μπαρμπα-Τάσος, άφησε εποχή και κατόρθωσε να επεκτείνει τη φήμη του πολύ πέρα από την Ήπειρο, που ήταν ο τόπος καταγωγής του.

Aραιώνει λοιπόν σιγά-σιγά ο κόσμος, στενεύει διαρκώς ο κύκλος. Ο λαϊκός πολιτισμός αποδυναμώνεται, γκρεμίζονται ακρογωνιαίοι λίθοι, στύλοι και αγκωνάρια. Φτωχαίνει απελπιστικά ο χώρος, που έτσι κι αλλιώς έχει τρομερά αλλοιωθεί και δεινοπαθεί σε μακρινή εποχή, που αποχρωματίζει, που ισοπεδώνει τα πάντα, που εξαφανίζει τις ιδιομορφίες, τις ιδιαιτερότητες, καταλύνει γλωσσικά και μουσικά ιδιώματα, τοπικές κουλτούρες.

Ο απολογισμός της τελευταίας επταετίας είναι τραγικός κι οδυνηρός. Χάθηκαν σπουδαίοι μουσικοί και "δάσκαλοι", μορφές σεβάσμες, δεξιοτέχνες με οξύτατο καλλιτεγνικό έν-

του NIKΟΥ ΜΠΑΖΙΑΝΑ

στιχτοί: ο Νίκος Σπερανίδης, μοναδικός στο κανονάκι, ο Σούλης στο ούτι κι ο Μαθίος Μπαλαμπάνης, περίφημος στη γνώση

των ρυθμών και στη γρήση των κρουστών, ο Μαθίος Βεντούρης, ικανότατος λαουτιέρης και τραγουδιστής, ο Βάιος Μαλλιάρας, μεγάλο όνομα κι αυτός στο χώρο της παραδοσιακής μουσικής, κλαρίνο από τα λίγα του καιρού του. Και ακόμα ο Στέφανος Βαρτάνης και ο Γιώργος Κονιτόπουλος, θαυμάσια βιολιά, ειδικός στα Μικρασιατικά κυρίως ο πρώτος, στα νησιώτικα ο δεύτερος, που και ο δύο τους έφυγαν σχετικά νέοι, όπως και ο αξιαγάπητος Κώστας Μουντάκης, μεγάλος δάσκαλος και ιεραπόστολος της κρητικής

μουσικής. Πριν από δύο χρόνια έσπειρε στο Ρέθυμνο και τη ευγενική μορφή του Στέλιου Φουσταλιέρη, του τελευταίου που έπαιξε το "μπουλγάρι" (ένα είδος μικρού ταμπουρά), που ήταν κι ο συνθέτης του έξοχου τραγουδιού "Οσο βαρούν τα σίδερα".

Οι άνθρωποι αυτοί που έφυγαν, άλλοι "πλήρεις γημερών" κι έχοντας κλείσει τον κύκλο τους κι άλλοι σχετικά νιωρίς κι ενώ είχαν ακόμη, πολλά να προσφέρουν, δεν αφήνουν απλώς δυσαναπλήρωτο κενό πίσω τους, καθώς συντήθηκαν να λέμε για πολλούς αξιόλογους -ή, και για μέτριους ή και ασήμαντους συγγάνευσην κάνονται. Οι άνθρωποι αυτοί είναι κυριολεκτικά αναντικατάστατοι, γιατί ήταν οι "τελευταίοι των Μοϊκανών". Υπήρχαν μοναδικοί κι ανεπανάληπτοι. Οι νέοι καιροί δεν διέθεταν πια τέτοιου είδους καλλιτέχνες. Οι νεότεροι οργανοπαίχτες, πολλοί από τους οποίους διαθέτουν ταλέντο, μουσικό ένστικτο και δεξιοτεχνικές ικανότητες, ανήκουν σε μακριά άλλην εποχή, υπηρετούν ένα ευρύτερο φάσμα μουσικών ειδών, δεν είναι ακριβώς οι διάδοχοι των παλιών, οι αυστηρά "παραδοσιακοί" και "δημοτικοί", οι απόλυτα "αυθεντικοί". Οι παλιοί ήταν τα "θηρά", τα "ιερά τέρατα" της μουσικής μας παράδοσης. Και κάτι τέτοιο δεν ξαναγίνεται.

Μαζί με τους ανθρώπους αυτούς χάνονται συγγάνευση και τα όργανα. Το κανονάκι, το ούτι, το λαούτο, ο ταμπουράς, το σαντούρι έχουν σχεδόν εξαφανιστεί από τις λαϊκές κομπανίες. Εκείνο που ακούμε πια σε διάφορες εκδηλώσεις είναι τηλεοπτικές κιθάρες, αρμόνια, ντραμς, ακκορντέον και άλλα σύγχρονα όργανα. Κι όλα αυτά μέσα σ' ένα πλέγμα μικροφώνων, ενισχυτών και μεγαφώνων, που ρυθμίζονται στη διαπασών, στο έσχατο δριό της έντασης, που δημιουργούν πανδαιμόνιο και προσφέρουν έναν ήχο εκκωφαντικό, εκνευριστικό και τρομερά αλλοιωμένο. (Κι όσο για το ρεπερτόριο των τραγουδιών και το ύφος της ερμηνείας -φωνητικής και οργανικής- ας μη, μιλήσουμε καλύτερα. Κάθε άλλο παρά για δημοτικά τραγούδια πρόκειται).

Ελάχιστοι πια συνεχίζουν την παράδοση των παλιών λαϊκών οργάνων, και κυρίως νέοι που σπουδάζουν την παραδοσιακή μουσική και συγχροτούν κατά καιρούς διάφορα

ερασιτεχνικά πιο πολύ συγήματα, για να τη διατηρήσουν και να την προβάλλουν. Οι επαγγελματίες, οι "πανηγυρίζηδες", τα έχουν όλα καταργήσει, ακόμα και το βιολί στις στεριανές κομπανίες. Κύριο μελωδικό όργανο έχει απομείνει σχεδόν μόνο το κλαρίνο. Εξαιρέσεις βέβαια υπάρχουν, για να επικυρώνουν απλώς τον κανόνα. Η λύρα και το λαούτο, λόγου χάρη, χωριαρχούν στην Κρήτη. Και σε αρκετά νησιά τη ζυγιά βιολί-λαούτο δρίσκεται σε ενεργό δράση. Άλλα σε κομπανίες του γηπειρωτικού χώρου το λαούτο - όπως και το σαντούρι πριν από αρκετές δεκαετίες- έχει μάλλον εκλείψει. Και το κακό είναι, ότι εξαφανίζονται όργανα παλαιικά, αρχέγονα (ταμπουράς, κανονάκι, ούτι, λύρα νησιώτικη, θρακική, πολίτικη, κ.λ.π.), που είναι τα μόνα κατάλληλα να υπηρετήσουν την ανατολική, βυζαντινή μουσική και να ακολουθήσουν "δρόμους" παραδοσιακούς, επειδή από κατασκευή, είναι όργανα "τυφλά" κι "ασυγκέραστα" και ικανά επομένως να αποδώσουν όλες τις λεπτές αποχρώσεις της λεγόμενης φυσικής κλίμακας.

Πολλοί απ' τους παλιούς λαϊκούς οργανοπαίχτες, αν και αγράμματοι -μερικοί δεν τίθεραν ούτε καν την υπογραφή τους να βάλουν- διέθεταν ωστόσο μια γνώση στέρετη, και μια σπάνια σοφία για το είδος

της μουσικής που υπηρετούσαν. Επειδαν κυριολεκτικά στα δάχτυλα την αλφάριτο της τέχνης τους. Γνώριζαν καταπληκτικά πράγματα γύρω από κουρδίσματα οργάνων, από "δρόμους" και ρυθμούς κι από τεχνικές παιξίματος. Δεν ήταν καθόλου απαλέστοι, όπως συνήθως τους αποκαλούμε, επειδή δεν είχαν σχολική ή αδειακή μόρφωση, θεωρητικές γνώσεις μουσικής, κι επειδή δεν τίθεραν να διαβάζουν νότες. Κι όμως μπροστά τους πολλοί "αδειακοί" και "ευρωπαιϊστές", που δεν καταφέρνουν να μετρήσουν ούτε καν το ρυθμό ενός απλού καλαματιανού, θα αισθάνονταν πολύ μειονεκτικά. Αυτοί κουβαλούσαν μέσα τους μια παράδοση αιώνων, την εμπειρία γενεών και γενεών, το απόσταγμα σοφίας άπειρων δοκιμών και πειραματισμών. Σ' αυτούς χρωστάμε σε μεγάλο βαθμό την "επεξεργασία", τη συντήρηση και την προαγωγή καθώς και τη διάδοση, των δημοτικών μας τραγουδιών. Ήταν όχι απλώς φορείς, αλλά

Τάσος Χαλικάς

και δημιουργοί ενός πολιτισμού και μιας παράδοσης, που μεταδίδοταν και μεταβιβάζοταν εμπειρικά, προφορικά, μη αντικά από πατέρα σε γιο, από παππού σ' εγγονό, από μαστόρους σε μαθητάδες. Επερος επέρω παραγγέλλων και έτερος εξ επέρου σοφός.

Επι τούτον αυτού οι λαϊκοί καλλιτέχνες, που τους ονομάζουμε αυτοδίδακτους, δεν ήταν και τόσο αυτοδίδακτοι. Συνήθως μαθήτευαν κοντά σε κάποιο δάσκαλο του είδους. Και τους αρκούσαν ελάχιστα μαθήματα, λίγα ερεθίσματα, η αποκάλυψη κάποιων μυστικών και η προσφορά κάποιων τεχνικών γνώσεων, κι ύστερα συνέχιζαν μόνοι τους, επίμονα, πεισματικά προσπαθώντας να τελειοποιήσουν την τέχνη, τους. Κι αρκετοί διέπρεπαν, γίνονταν οι "μεγάλοι", τα είδωλα μιας εποχής και μιας περιοχής.

Από την Κόρινθο και τη Θήβα ξεκινούσαν νέοι άνθρωποι, που είχαν έφεση, για τη μουσική, για να πάρουν μαθήματα από τους περίφημους τουρκόγυψους κλαρινοπαίχτες Μέτο, Αμέτη, και Τζαμαλή, που ζούσαν στο Βόλο και δούλευαν στα χωριά του Πηλίου, του Βελεστίνου και του Αλμυρού στις πρώτες δεκαετίες του αιώνα μας ως τα 1922. Μετά τη μικρασιατική, καταστροφή, και την ανταλλαγή, των πληθυσμών και οι τρεις έφυγαν για την Τουρκία. Μάταια προσπάθησαν να κρατήσουν τον ένα, τον πιο διάστημα, οι αρχές του Βόλου εξαιρώντας τον από την ανταλλαγή. Δεν το κατόρθωσαν.

Τεράστιος ήταν κι ο κοινωνικός ρόλος των λαϊκών οργανοπαιικτών. Ήταν σπουδαίοι παράγοντες της κοινωνικής ζωής. Εξυπηρετούσαν ένα πλήθος εκδηλώσεων: γάμους, παντρύια, βαφτίσια, φιλικά και συγγενικά γλέντια, ονομαστικές γιορτές, ποικίλα έθιμα και λαϊκά δρώμενα, που παλιότερα ήταν τα μόνα θεάματα και ακροάματα για τις μικρές κλειστές κοινωνίες των χωριών μας, ήταν οι μόνοι τρόποι ψυχαγωγίας, αλλά και ανθρώπινης

επαρχίας και κοινωνικής αναστροφής.

Αλλά πέρα από τη δεξιοτεχνία τους και το ταλέντο τους και πέρα από το σπουδαίο κοινωνικό ρόλο που έπαιξαν παλιότερα οι λαϊκοί οργανοπαιίτες, πρέπει να τους αναγνωρίσουμε και μιαν άλλη, σημαντική, προσφορά, που αφορά κυρίως στους βιολιστές και στους κλαρινοπαίχτες. Οι παλιοί λυράρηδες και ζουρνατζήδες ή, όσοι δούλευαν διάφορους τύπους φλογέρας, πίπιζας ή ακόμα και γκάιντας ή τσαμπούνας κατάφεραν να "περάσουν" με θαυμαστήν ευκοΐα και καταπληκτικήν επιτυχία στο βιολί και στο κλαρίνο, άργανα "δύτικά" και άσχετα προς την ελληνική μουσική παράδοση, αλλά με πολύ μεγάλες τεχνικές δυνατότητες. Και στάθηκαν αρκετά 100-150 χρόνια (για το βιολί λίγο περισσότερα), διάστημα διάλαθη μερικών γενεών, για να "εξελιγηστούν" αυτά τα όργανα, που αρχικά ήταν ξένα σώματα για μια λαϊκή κουπανία. Ενα πλήθος επώνυμων και ανώνυμων καλλιτέχνες τα "δούλεψαν" επίμονα, τα "καλλιέργησαν", άλλαξαν τον τρόπο και την τεχνική του παιξίματος, τα πρόσαρμοσαν απόλυτα στις ανάγκες και στις απαιτήσεις της παραδοσιακής μουσικής, σε τέτοιο βαθμό, ώστε να είναι αδιανόητη μια πλήρης εκπέλεση δημοτικού τραγουδιού χωρίς κλαρίνο και βιολί.

Αυτή η καινοτομία και η αλλαγή, είχε και μιαν άλλη, ευεργετική, συνέπεια για την παράδοσια και μια μουσική. Εκανε δημιουργικούς τους ίδιους τους λαϊκούς οργανοπαιίτες, που δεν αρκούνταν πια στο να εκτελούν και να εμφανιζούν.

Πολλοί απ' αυτούς αξιοποίησαν και το έμφυτο συνθετικό τους ταλέντο. Εκμεταλλεύμενοι τις τεχνικές δυνατότητες των νέων οργάνων και προσπαθώντας να δελτιώσουν την τεχνική του παιξίματος, ανέπτυξαν την τέχνη του αυτοσχεδιασμού. Και συχνά ένας πρωτικός αυτοσχεδιασμός με τη διαρκή επανάληψη, κατέληγε να εμφανίζεται με ορισμένη, τυπική, μορ-

Κώστας Μουντάκης

φή, σαν μια ολοκληρωμένη οργανική σύνθεση, κι έπαιρνε το χαρακτήρα της απομικής δημιουργίας. Εποι άρχισαν να δημιουργούνται οι διάφοροι οργανικοί σκοτοί, μελωδίες δηλαδή, χωρίς λόγια, -που παλιότερα σπάνιζαν-, όπως είναι οι σκάροι, τα ηπειρώτικα μοιρολόγια, τα μπεράτια, οι ποικίλοι τύποι της παλιάς Ιτιάς, της Σβαρνιάρας και της Καραγκούνας κ.λ.π.. Στο νησιώτικο και μικρασιατικό χώρο -αλλά και την Κύπρο- έχουμε οργανικούς καρστλαμάδες, συρτούς και μπάλους, χορούς ζεϊμπέκικους και χασάπικους. Πρόκειται για μια πλευρά της παραδοσιακής μουσικής, που δεν ερευνήθηκε και δεν έχουμε επομένως οριστικά και έγκυρα συμπεράσματα παρά μόνο κάποιες μαρτυρίες και αναφορές. Για συγχειριμένες οργανικές μελωδίες, αλλά και για ορισμένα "κανονικά" τραγούδια με λόγια, ξέρουμε ότι οι δημιουργοί τους δεν ήταν το "συλλογικό πνεύμα" και ο ακώνυμος λαός γενικά, αλλά ο πολύ γνωστός και επώνυμος λαϊκός οργανοπαίχτης μιας σχετικά πρόσφατης εποχής. Είναι ένα θέμα που αξιζει τον κόπο να μελετηθεί όσο είναι νωρίς και όσο ζουν ακόμη κάποιοι παλιοί άνθρωποι της συντεχνίας, που μπορούν να μολογήσουν και να μια διαφωτίσουν.

Σήμερα πολλά από όσα προαναφέραμε, αν όχι όλα, έχουν αλλάξει: ο τρόπος, το ήθος και τα μέσα διασκέδα-

σης. Ο χώρος των "γεγονότων", καθώς και ο τρόπος δημιουργίας και διάδοσης τραγουδιών. Και φυσικά έχουν αλλάξει και οι ίδιοι οι άνθρωποι, τα γούστα τους, η συμπεριφορά τους, οι αντιδράσεις τους και οι μουσικές τους προτιμήσεις. Στις μέρες μας κυρίαρχο πρόσωπο στο χώρο της μουσικής και της δημόσιας ψυχαγωγίας δεν είναι ο οργανοπαίχτης, αλλά ο τραγουδιστής ή η τραγουδίστρια. Η "φίρμα". Και πίσω από τις φίρμες οι εταιρείες δίσκων, που κανοναρχούν, που ανεβοκατεβάζουν είδωλα, που αλλάζουν και διαμορφώνουν γούστα, που επιτρέπουν και χατευθύνουν τα μουσικά μας πράγματα με μοναδικό κριτήριο την ευρεία κατανάλωση του προϊόντος και το μεγάλο κέρδος. Άλλοι χαιροί, άλλα ήθη...

Αναπαύεσθε λοιπόν εν ειρήνη, Νίκο Στεφανίδη, Στέφανε Βαρτάνη, Μαθιό Μπαλαμπάνη, Βαΐο Μαλλιάρα, Γιώργο Κονιτόπουλε, Μαθιό Βεντούρη, Κώστα Μουντάκη, Στέλιο Φουσταλιέρη, μπαριπα Τάσο Χαλκιά και λοιποί σύντεκνοι και ομότεχνοι -απόδημοι των τελευταίων χρόνων- καλλιέλαδα πουλιά μιας άλλης άνοιξης... παρηγορητές της πονημένης ψυχής του λαού μας...

Και της δικής μας νότης σύντροφοι καλοί...
"Ετούτος ο ντουνάς δεν είναι για τ' εμάς"...

ταξιμε

ΤΑΚΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ

τραγούδι
μπαγλαμάς
ΑΛΚΗΣ ΜΑΥΡΟΣ

μπουζούκι
ΛΕΥΤΕΡΗΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΠΙΝΗΣ ΚΟΡΑΚΑΚΗΣ

τραγούδι
ΓΙΑΝΝΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

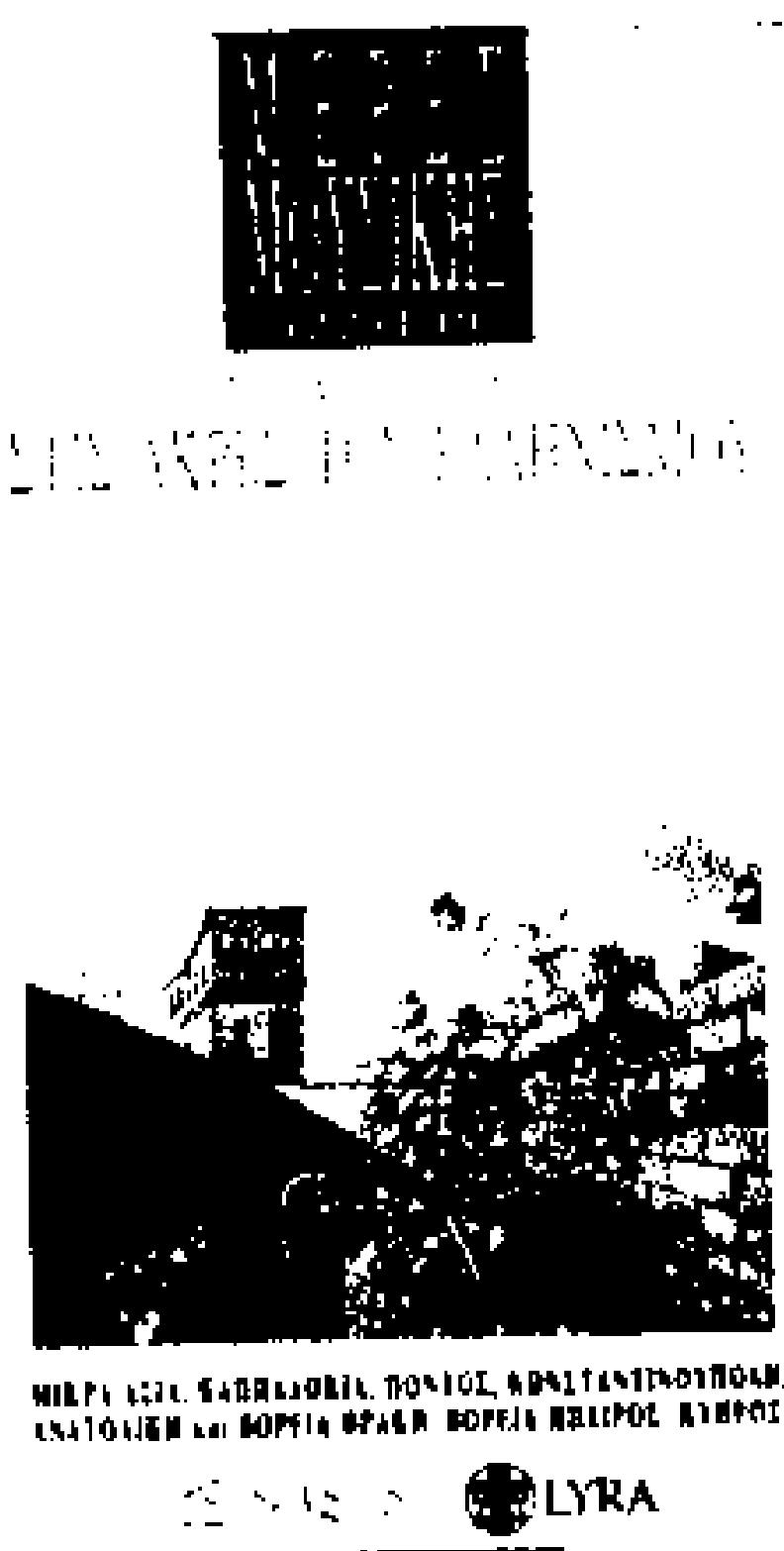
ακορντέον
ΑΛΕΚΟΣ ΒΑΡΑΝΑΚΗΣ

κιθάρα
ΑΡΓΥΡΗΣ ΣΤΑΜΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΠΟΤΟΥ 1500

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΛΕΙΣΤΑ

ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ & ΙΣΑΥΡΩΝ, ΝΕΑΠΟΛΗ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ ΤΗΛ.: 3639919

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΤΙΣ ΑΚΡΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ДИМОВО) ГРЯДОВА

ΑΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

CONTINUATION OF THE HISTORICAL RECORD

РЕМПЕТИКО ТРАГОДАИ 1850-1934 (М. АΣΙΑ, ΕΛΛΑΣ, ΑΜΕΡΙΚΗ)

NAME: MELANIE MUTH

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ 1935-1955 (ΠΕΙΡΑΙΑΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ)

ЕЛАФРО ТРАГОДАИ

ΕΝΤΕΧΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

WILPONO TEGONI

WWW.BONO.TPAM.RU

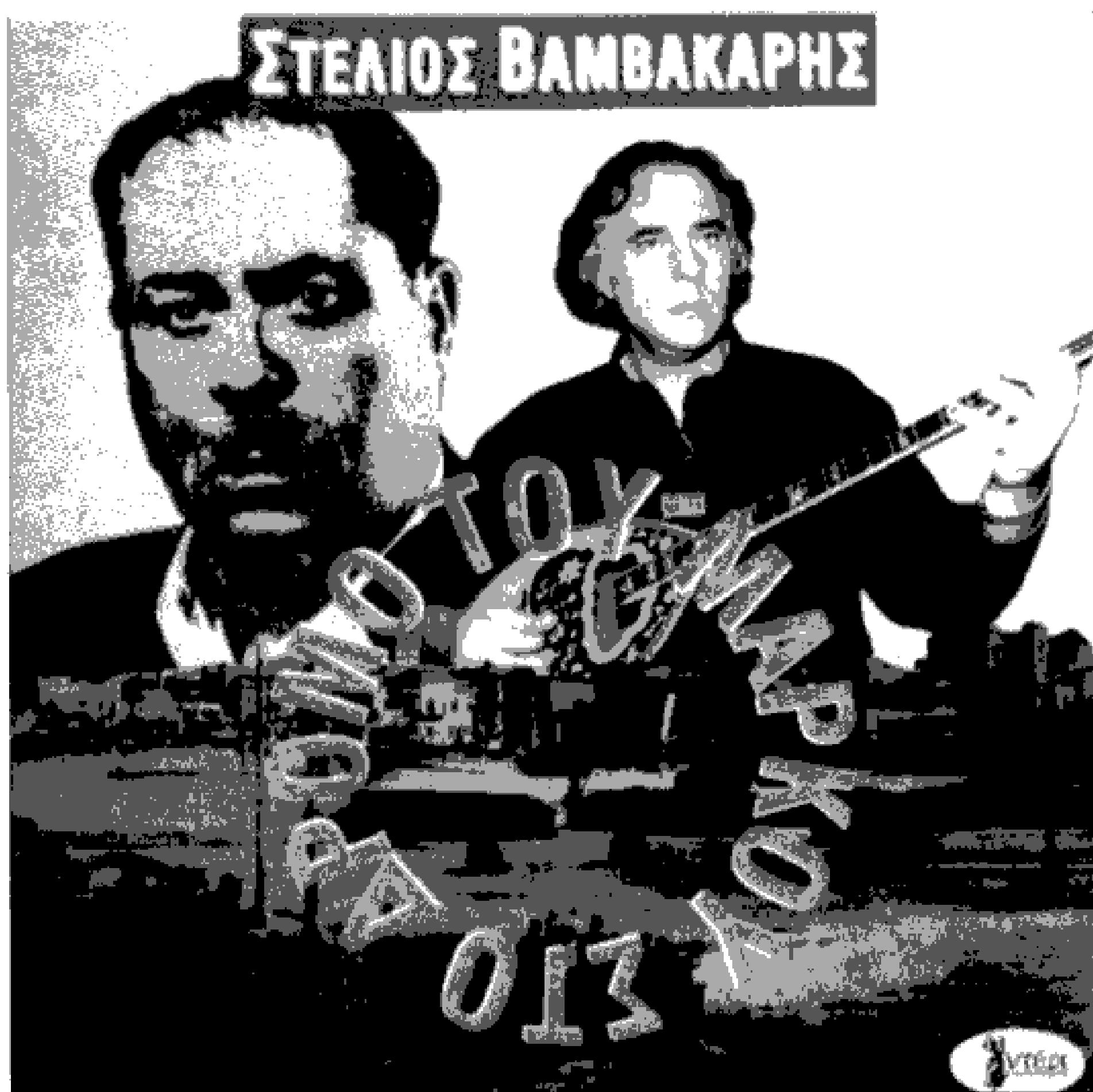
Σε λέγο χυχλοφορούν:

- ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ '55-'65
  - ΣΥΓΓΧΡΟΝΟ ΛΑΪΚΟ
ΤΡΑΓΟΥΔΙ

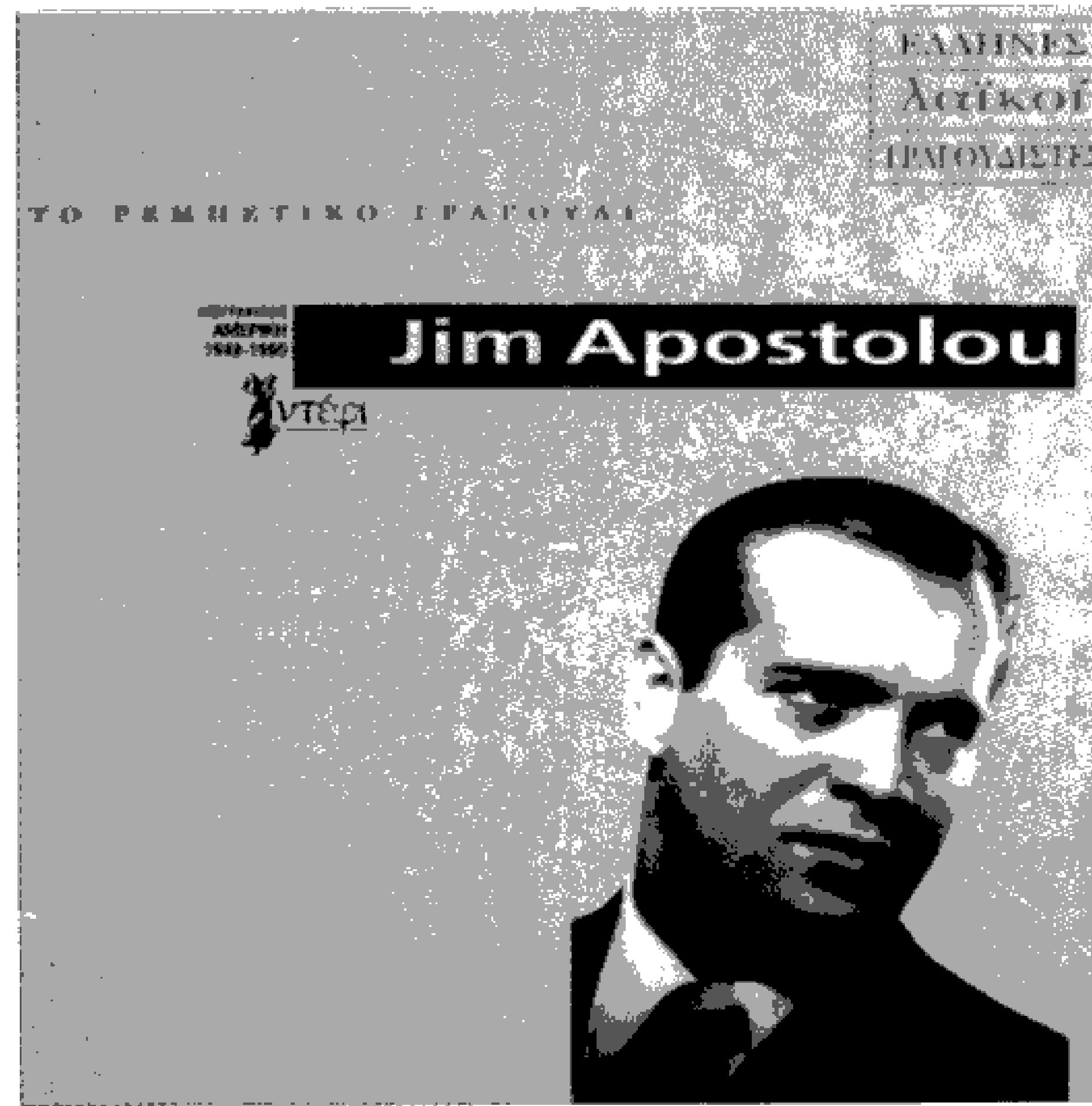
το

παρουσιάζει

ΣΤΕΛΙΟΣ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗΣ
Στο δρόμο του Μάρκου

JIM APOSTOLOU
Πηχογραφήσεις στην Αμερική

ΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
Αρχόντισσα του λιμανιού

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
Κρυστάλλινες νύχτες

τέσσερις ελληνικές όψεις

Από τα καλά καταστήματα δίσκων
και το Ντέφι (τηλ.: 3629.569, φαξ: 3641.334)